

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Michálika a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvinenej **L. H. a spol.**, vedenej pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí 27. mája 2010 v Bratislave dovolanie, ktoré podala obvinená, zastúpená obhajcom JUDr. J. F. proti rozsudku Okresného súdu Humenné z 11. februára 2009, sp. zn. 1 T 89/2008, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 19. novembra 2009, sp. zn. 7 To 31/2009, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolanie obvinenej **L. H. o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Humenné z 11. februára 2009, sp. zn. 1 T 89/2008, bola obvinená **L. H.** uznaná za vinnú z obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov spáchaného spolupáchateľstvom na tom skutkovom základe, že :

1/ v presne nezistený deň a čas v mesiaci jún 2006 v H., potom, ako zistila, že poškodený **M. H.** disponuje značným množstvom finančných prostriedkov, spoločne po vzájomnej dohode a súčinnosti s obžalovanými **L. S.**, **Ľ. M.** a **J. D.** pripravili plán na získanie peňazí od **M. H.**, kde obžalovaný **L. S.** mal vystupovať ako obchodník s omamnými látkami, pričom sa mal stretnúť s poškodeným **M. H.** za účelom odpredaja tejto omamnej látky, kde pri predstieranom obchode obžalovaní hrozbou bezprostredného fyzického násillia, ako aj bezprostredným fyzickým násillím mali od **M. H.** vziať peniaze, ktoré mal tento doniesť ako platbu za omamné látky pre obžalovaného **L. S.**, pričom v priebehu presne nezisteného dňa, v presne nezistenom čase, koncom mesiaca jún 2006 obžalovaná

L. H. sa skontaktovala s poškodeným M. H. a dohodla s ním stretnutie za účelom predaja omamných látok od obžalovaného L. S., kde v H. pri objekte C., v presne nezisteného dňa v mesiaci jún 2006 okolo 22.00 hod. po príchode M. H., na základe predchádzajúcej vzájomnej dohody obžalovaná L. H. nasadla do osobného motorového vozidla tov. zn. Subaru Impreza, EČ X., ktoré riadil J. S. a ako spolujazdec bol M. H., obžalovaná L. H. tieto osoby naviedla, aby auto odparkovali pri garážach v blízkosti výmenníka tepla na S., následne do auta prisadol obžalovaný L. S. a spoločne obžalovaná L. H. a obžalovaný L. S. žiadali od M. H. peniaze, neskôr k autu pristúpili obžalovaní Ľ. M. a J. D., ktorí požiadali vodiča J. S., aby z auta vystúpil a opakovane žiadali od M. H. peniaze, kde keď im tento dal len 10 000 Sk, tak jeden z obvinených ho minimálne 2-krát udrel rukou do tváre a obžalovaný Ľ. M. ho kopol do bližšie neurčenej časti tela, v dôsledku čoho M. H. začal plakať, kde obžalovaný L. S. mu povedal, aby peniaze vydal, nakoľko zbytočne dostane bitku, pričom následne obžalovaný Ľ. M. našiel v aute finančnú hotovosť v menách USD a Sk v celkovej hodnote najmenej 1 600 000 Sk, túto zobral a odchádzal preč, kde obžalovaná L. H. z priehradky vozidla vzala tri kusy mobilných telefónov a kľúče od vozidla, následne všetci štyria obvinení ušli do areálu ZŠ na ul. L., kde si peniaze rozdelili medzi sebou, čím takto svojím konaním M. H. spôsobili škodu s obvineným L. S., Ľ. M. a J. D. najmenej 1 600 000 Sk a J. S. škodu najmenej 1 000 Sk.

Za to bola podľa § 188 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j/, § 38 ods. 3, § 39 ods. 1 Tr. zák. odsúdená na trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovanú L. H. pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Zároveň súd odkázal poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody na konanie o veciach občiansko - právnych.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie obvinená, ako aj prokurátor v jej neprospech.

Krajský súd v Prešove na podklade podaných odvolaní rozhodol rozsudkom z 19. novembra 2009, sp. zn. 7 To 31/2009 tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. uložil

obvinenej podľa § 188 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j/ Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. obžalovanú L. H. pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolania obvinenej L. H.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 19. novembra 2009, kedy vo veci rozhodol krajský súd.

Okresný súd Humenné 3. mája 2010 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v predmetnej veci dovolanie obvinenej, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. J. F. (zákonná podmienka § 373 ods. 1 Tr. por.), ktoré smeruje proti obom vyššie citovaným rozhodnutiam. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 24. marca 2010.

V písomných dôvodoch svojho dovolania dovolateľ poukazoval na skutočnosť, že obvinená nemala vedomosť o tom, že poškodený disponoval značnými finančnými prostriedkami nevedela, že od neho niekto bude žiadať peniaze. O výške financií poškodeného sa dozvedela až keď si tieto so spolupáchateľmi delili. Ona nepoužila voči nemu žiadne násilie ani mu neprehľadávala auto, len si zobrala zhruba 250 000 Sk.

Napokon poškodený H. nemal byť pripustený do konania v postavení poškodeného, keď mu peniaze nepatrili.

Má za to, že v danom prípade boli splnené podmienky aj na mimoriadne zníženie trestu.

Domáhala sa vyslovenia porušenia zákona z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/, § 374 ods. 3 Tr. por. nakoľko jej konanie malo byť posudzované ako podielníctvo a nie lúpež.

Navrhla, aby dovolací súd zrušil rozhodnutia okresného i krajského súdu a prikázal súdu prvého stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné sa k podanému dovolaniu vyjadril v tom smere, že toto navrhol zamietnuť ako nedôvodné, keďže nie je naplnený žiaden z dovolacích dôvodov a vina obvinenej bola jednoznačne preukázaná.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania § 371 (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Z obsahu dovolania je evidentné, že obvinený namieta správnosť skutkových záverov súdov oboch stupňov a tiež hodnotenie vykonaných dôkazov. Podstatou jej obhajoby v pôvodnom konaní ako aj teraz v dovolaní je výlučne tá skutková okolnosť, že ona nepoužila násilie proti poškodenému, nezobrala mu žiadne peniaze a ani o takom množstve hotovosti nemala vedomosť.

V tejto súvislosti treba pripomenúť, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych chýb (§ 371 ods. 1 Tr. por.), nie však na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť, pričom postup súdu, ktorým vykonáva dokazovanie je upravený trestným poriadkom, teda procesným predpisom, a nie je súčasťou hmotnoprávneho posudzovania.

Najvyšší súd musí vychádzať zo skutkového stavu tak ako bol ustálený v priebehu trestného konania a ako je vyjadrený vo výroku odsudzujúceho rozsudku, pričom je povinný iba zistiť, či právne posúdenie skutku je v súlade s vyjadrením spôsobu konania v príslušnej skutkovej podstate trestného činu s ohľadom na zistený skutkový stav.

Teda pokiaľ okresný a krajský súd ustálili výšku spôsobenej škody na základe vykonaného dokazovania a tak isto ustálili ako spolupáchateľku obvinenú H. na základe svedeckých výpovedí, výpovedí spoluobžalovaných a vyvrátení jej obhajoby, nemôže dovolací súd uvedené zistenia revidovať.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dôvodu a poukazuje na nesprávne skutkové zistenia. Dovolací súd však nie je oprávnený skúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie oboch súdov.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci odmietne, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci je evidentné, že neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci dovolanie obvinenej L. H. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 27. mája 2010

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Alžbeta Kóňová